

jeg: Kan man sige, at dette, at en Mand berigtiger sit Udsagn paa denne Maade er adæqvæt med, at han den ene Dag siger: Jeg fører Ingen Bog, den anden Dag siger: Jeg fører Ingen Bog.

Det ærede Medlem yttrede, at hvad Udvalget havde anført om, at der ikke var indgivet Klager til den kombinerede Ret, kunde han ikke anerkende for rigtig. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at vise, at der ogsaa er Andre, der har den samme Opfattelse som Udvalget, idet Generalauditøren i sin Skrivelse af 16de September 1873 udtaler sig saaledes: „Hvad først de af Hr. N. Hansen omtalte to skriftlige Klager angaar, som skulde være indgivne til den kombinerede Ret, men være forblevne upaaagtede, da er det nu af alle Vedkommende erkjendt, at ingen saadan Klage har været fileet til eller indleveret til Retten. Derimod har en af de tre Arbeidsmænd, som Hr. N. Hansen har henvendt sig til, i sin Tid til den daværende Politiasistent Koføed skrevet et Brev, hvis Indhold han erkjender at være fuldstændig optaget i Koføeds, under den ifjor paatjendte Sag, fremlagte Rapport; og en anden Arbeidsmand har den 30te December 1871, efterat Rettens Møde den Dag var sluttet, leveret Auditøren en af ham — Arbeidsmanden — forfattet Optegnelse om formentlige Urigtigheder, hvilken ikke var henvendt til Retten, og som Auditøren kun fandt Anledning til at benytte, for saa vidt den angik den Sag, som var under Behandling.“ Det forekommer mig ikke at være muligt i klarere Udtryk, end her er sket, at give Udvalget Medhold i, at der kun er indkommet to Klager, en Klage til Politiasistenten og en Skrivelse til Auditøren, som det i øvrigt af Alterne fremgaar, er fremkaldt ved Auditørens eget Initiativ, og at det er disse, der ved en Forvegling ere antagne for Klager til den kombinerede Ret. Det er sandsynligvis gaaet til paa den Maade, som jeg nu skal tillade mig at udtale. Da Klageren efter deres Opfattelse fandt, at hvad de havde skrevet til Auditøren, ikke havde tilberlig Virkning, paatænkte de at henvende sig til Rigsdagen. Det skete jo ogsaa i, hvad jeg igaar kaldte en Optegnelse, som det oftere omtalte daværende Medlem af Folkethinget benyttede ved sin Fremstilling af Sagen. Dette samme Aktstykke holder jeg i min Haand, og her er det tyensynligt, at Klagerne have benyttet de tidligere Aktstykker eller, hvad de erindrede deraf til Hjælp ved Affattelsen af dette Aktstykke. De have, hvad der er meget undskyldeligt fra deres Standpunkt, ikke erindret, at en Skrivelse, som man afgiver til en Politiasistent om mulige Misbrug, ikke er det samme som en Klage til den kombinerede Ret, og de have kaldt den saaledes; et Sted staar der, at en Klage blev indleveret til Sjøetatens kombinerede Ret den og den Dag, og et andet Sted, at et Indlæg blev indleveret til den kombinerede Ret den 30te December, og de to anførte Daturer

skalde ganske sammen med de Dateringer, som dels Skrivelsen til Politiasistenten, dels Erindringsfrivelsen til Auditøren havde. Det forekommer mig saaledes, at, naar man vil gaa ud fra denne Forklaring, som ikke er til Forkleinselse for Nogen, vil man se, at det er ved en Misforstaaelse af de Paagjældende, at de have troet, at de af dem afgivne Skrivelser have været indleverede til Retten. Dette har man kun villet fremhæve, fordi man ikke vilde have den Skygge kastet paa en Domstol, at man kunde indgive Klager til den, som forblev upaaagtede. Det ærede Medlem henviste mig igaar til, at jeg skulde læse eller burde have læst en Artikel i Bladet „Dagstelegrafen“ af den Folkethingsmand, hvis Navn vi Alle vide er N. Hansen. Jeg kjendte meget godt dette Aktstykke, men jeg vilde netop ikke fremføre, hvad jeg der havde set af Noget, der ikke var rigtig, fordi det er i højeste Grad ubehageligt at maatte gjøre opmærksom paa, at en Mand har taget fejl, om man end, saaledes som jeg, er overbevist om — og det beder jeg fastholdt —, at han ikke nogensinde har tænkt paa at sige Andet, end hvad der er rigtig. Men jeg skal kun oplæse, hvad der staar, saa ville de Herrer kunne gjøre Deres Slutning. Der staar saaledes i Artiklen: „Udvalget fremhæver, at der ikke har været indgivet nogen Klage til den kombinerede Ret“, men at Sagen er reist efter forhenværende Folkethingsmand N. Hansens skriftlige og mundtlige Udtalelse, og at dennes Udtalelse om, at en Klage har været indgivet til den kombinerede Ret, beror paa en Misforstaaelse.“ Derimod sætter jeg den Paastand, at en „Klage“, som af mig paastaet, er afgiven ikke til den kombinerede Ret — hvad jeg ingenfinde har udtalt — men til Auditøren for denne Ret, for af ham at fremlægges for Retten. I denne samme Folkethingsmands ikke daterede Skrivelse til „Høvelbaarne Excellence Krigs- og Marineminister Thomsen“ staar følgende Passus: „Klagen der bevirke den ovennævnte Undersøgelse og Dom, var indgivet til den kombinerede Ret den 21de November 1871, men den 30te December s. A. indsendtes af de samme Mænd og til samme Ret en yderligere Fremstilling over begaaede Misligheder ved en i Mæret 1868 foretagen Besigtigelse af leveret Pømmer, der i det Besentlige gik ud paa“, og saa kommer en Fremstilling af Sagen. De Herrer ville altsaa se, at medens den daværende Folkethingsmand i sin Artikel i „Dagstelegrafen“ har sagt, at han ingenfinde har udtalt, at der var indgivet en saadan Klage til Retten, saa har han her under sit Navns Underkrift sagt med tydelige og bestemte Ord, at den var indgivet. Jeg gjentager, at der kan ikke være nogen Tvivl om, at en forstandig Mand ikke vil skrive i et Blad: Det og det har jeg gjort, samtidig med at han veed, at der her foreligger et Aktstykke, hvori han har sagt det Modsatte. Jeg kaster altsaa ikke nogen Skygge paa Vedkommende, men frem-